

Til lovforslag nr. L 344. Tillægsbetænkning afgivet af Socialudvalget den 24. juni 1993

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Tilskud til forældre med privat børnepasning)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) bemærker, at lovforslaget indgår som et led i regeringens samlede reformpakke, hvis helhed mindretallet afviser af de i betænkningen nævnte grunde.

Om selve lovforslaget skal mindretallet dog ikke undlade at beklage den diskrimination, der lægges op til, af den forældregruppe, der ønsker selv at passe deres egne børn.

Mindretallet ønsker fortsat at appellere til flertallet om i stedet at give tilslutning til Det Konservative Folkepartis og Venstres lovforslag, L 82, hvorefter alle kommuner vil kunne give alle forældregrupper større og friere muligheder for selv at vælge en pasningsløsning.

Ifølge dette lovforslag vil også forældre, der selv passer deres egne børn, få en håndsrækning. Regeringens forslag står i skarp kontrast hertil, da præcis denne forældregruppe pr. definition udelukkes fra at få så meget som en eneste krone. Det er ganske enkelt urimeligt. Regeringens urimelige forskelsbehandling af de forskellige forældregrupper bliver kun større, når dette lovforslag ses i sammenhæng med L 316 (om supplerende tilskud til forældre på orlov til børnepasning).

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder det principielt rigtigt og vigtigt, at der gennemføres en hjemmel, der har karakter af et retskrav for forældre til at kunne få deres børn passet, når der er et pasningsbehov.

Generelt mener SF, at kommunale udgifter til børnepasning bør anvendes til at udbygge de traditionelle eller alternative dagtilbud, og at alle tilbud bør være af en forsvarlig pædagogisk kvalitet.

Det er ikke muligt at konstatere, om det bliver tilfældet med en vedtagelse af dette lovforslag.

Det er aldeles uklart, hvilke personer der vil kunne påtage sig jobbet som dagplejer på de meget diffuse betingelser.

Mindretallet ønsker at sikre en ensartet behandling af borgerne, hvorfor kravene til dokumentation af pasningsbehovet burde være præciseret. Hermed ville der være garanti imod proformaaftaler. Af samme grund burde det være et krav, at der ikke kunne gives til-

skud til børnepasning til personer, der tilhører forældrenes husstand eller er beslægtet i opad- eller nedadstigende linie.

Tilsagnet om at præcisere omfanget af denne ordning ved en kommende revision af dagtilbudscirkulæret er utilfredsstillende.

Det er mindretallets holdning, at denne præcisering burde finde sted i denne lov.

Da mindretallet frygter, at dette forslag forsinker incitamentet til en forstærket indsats for skabelse af regulære, kvalitative dagtilbud, indstiller mindretallet lovforslaget til forkastelse.

Peder Sass (S) Bjarne Laustsen (S) Jørn Pedersen (S) Jan Petersen (S)

Grete Schødts (S) Taanquist (S) nfm.d. (fungerende formand) Lilli Gyldenkilde (SF)

Bente Juncker (CD) Pia Christmas-Møller (KF) Per Tærsebøl (KF)

Grethe Fenger Møller (KF) Else Winther Andersen (V) Eva Kjer Hansen (V)

Bertel Haarder (V) Steffen Kjærulff-Schmidt (FP) Bent Aa. Rasmussen (RV)

Arne Nielsen (KRF)

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 5:

Hvor stor en andel af børnepasningen for børn mellem 24 uger og 2 år varetages i de enkelte EF-lande af offentlige institutioner, henholdsvis private?

Svar:

Som forarbejde til *Udgiftsanalyser 1992* har Socialministeriet i sommeren 1992 (sammen med Finansministeriet) indhentet oplysninger fra enkelte EF-lande (Tyskland, Holland, Storbritannien og Frankrig) om dækningen med offentlige børnepasningsordninger for bl.a. 0-2 årige. Hovedresultaterne heraf var:

Danmark er det land i EF og Norden, hvor *private ordninger* udgør den mindste andel af børnepasningen uden for hjemmet. Under 30 pct. af de børn mellem 0-6 år, som ikke passes kun af forældrene, er i en privat pasningsordning (Christoffersen m.fl. 1987). Det drejer sig om privat dagpleje, hushjælp og slægtninge.

Det skønnes, at over halvdelen af pasningsbehovet i de øvrige EF-lande dækkes ved private ordninger uden nævneværdige offentlige tilskud. I f.eks. Storbritannien skønnes det, at over halvdelen af pasningsbehovet dækkes ved ordninger helt uden eller med lav offentlig støtte. Det samme er tilfældet i Frankrig for så vidt angår børn under 3 år, idet dog forskellige skattefradrag og tilskud til pasning i hjemmet her spiller en rolle.

Offentlige pasningsordninger omfatter alle former for dagtilbud, som hovedsageligt er finansieret af det offentlige – uanset om det udbydes af private (f.eks. selvejende) organisationer eller har karakter af dagpleje.

Tabel 4.1. Offentlige børnepasningsordninger¹⁾ (1988). Dækningsprocenter

	0-2 år	3 år – skolestart
Danmark ²⁾	47	64
Sverige	31	62
Norge	9	53
Tyskland ³⁾	3	66
Holland ²⁾	1	4
Storbritannien	3	38
Frankrig	24	98

Kilde: EF-Kommissionens børnepasningsnetværk (1990) og Finansministeriet/Socialministeriet (1992).

Note: ¹⁾ Pasningsordninger for førskolebørn: vuggestuer, børnehaver, aldersintegrerede institutioner og dagpleje.

²⁾ 1990.

³⁾ 1989.

For de øvrige EF-lande har Socialministeriet ikke nyere oplysninger end vedrørende 1988, og der må tages forbehold for sammenligneligheden. De senest kendte dækningsprocenter for offentlige børnepasningsordninger for børn under 3 år var:

Belgien	20 pct.
Portugal	6 pct.
Italien	5 pct.
Grækenland	4 pct.
Luxembourg	2 pct.
Irland	2 pct.

Der foreligger ikke oplysninger om, hvordan børn, der alene passes privat, dvs. ikke er i offentlige børnepasningsordninger, fordeler sig på pasning alene i familien og evt. på forskellige former for private pasningsordninger.